

TÉVEDÉSEK AZ ÉTRENDEN

Kedves A. házaspár! {1T 204}

Az Úr az ő jóságában jónak látta látomásban közölni, hogy mi a helyes. A megvilágított ügyek között rátok vonatkozó is volt. Láttam, hogy nem minden helyes nálatok. Az ellenség elpusztításotokra törekszik, s általatok másokra is hatni próbál. Láttam, hogy mindketten magas polcra helyezkedtetek, ahova Isten nem emelt, és mindketten úgy vélitek, hogy messze Isten népe előtt jártok. Láttam, hogy féltékenyen s gyanakodón néztek Battle Creekre. Szeretnétek rávetni kezeteiket, és aszerint alakítani tetteiket és viselkedésüket, amint ti látjátok helyesnek. Jelentéktelen dolgok ötlenek szemetekbe, melyeket nem értetek, melyekhez semmi közötök, s nem tartoznak rátok. Isten Battle Creeken választott szolgálóira bízta munkáját. Rájuk helyezte a mű terhét. A munka felügyeletével Isten angyalait bízta meg. Ha a dolgok nem folynak a megfelelő mederben, a mű vezetőit rója meg, és az ügy Isten rendje szerint halad tovább, egyének beavatkozása nélkül. {1T 204.1}

Láttam, hogy Isten önvizsgálatot kíván tőletek. Vegyétek szemügyre indítékaitokat. Áltatjátok magatokat. Külsőleg alázatosak vagytok, ami egyesekre megteszi hatását. Azt a véleményt kelti bennük, hogy fejlett keresztény életet éltek. De ha valaki sajátos nézeteiteket érinti, rögtön fellobbantok, és konok, csökönyös, megátalkodott szellem ütközik ki belőletek. Ez kétségbevonhatatlanul bizonyítja, hogy nem vagytok igazán alázatosak. {1T 204.2}

Láttam, hogy helytelenül, elgondolásaitok vannak testetek sanyargatásáról. Megvonjátok magatoktól a tápláló ételeket. Ez arra a nézetre vezeti a gyülekezet egy részét, hogy Isten bizonyára veletek van, másképp nem lennétek oly igénytelenek és áldozatkészek. Láttam azonban, hogy egyik nézeteitek sem tesz szentebbé. A pogányok is így tesznek, mégsem nyernek jutalmat. Isten szemében igen becses a megtört és alázatos szív. Láttam, hogy nézeteitek helytelenek e téren. Azt is láttam, hogy szemmel tartjátok a gyülekezetet, figyelitek őket, jelentéktelen dolgokon akad meg tekintetetek, holott magatokkal kellene törődnötök. Isten nem bízta rátok nyájának gondjait. Vélitek, hogy a gyülekezet lemaradt az úton, mert nem ért veletek egyet, és nem követik ugyanazt, a merev vonalat, amelyről azt gondoljátok, hogy követnetek kell. Láttam, hogy saját és mások kötelességeivel kapcsolatban ámitjátok magatokat. Néhányan végletekig mentek az étrend tekintetében. Merev és túl egyhangú étrendjükkal ártanak egészségüknek. Betegségek kapnak lábra szervezetükben, és Isten temploma gyöngül. {1T 205.1}

Visszaterelték figyelmemet arra az időre, amikor Rochesterben laktunk. Láttam, hogy akkoriban nem ettünk elég tápláló ételt, és a betegség majdnem a sírba vitt minket. Láttam, hogy amint Isten álmot ad szereteteinek, szívesen nyújt nekik alkalmas táplálékot erejük növelésére. A mi indítékunk tiszta volt. Takarékoskodni akarattunk, hogy ki tudjuk adni a folyóiratot. Szegények voltunk. Láttam, hogy akkor a gyülekezet volt a hibás. A jómódúak szűkmarkúak, önzők voltak. Ha megtették volna a magukét, elviselhetőbbé tették volna terhünket. De mert némelyek kihúzták magukat, nekünk lett nehéz a terhünk, másoké meg könnyű. Láttam, hogy Isten senkitől sem vár el olyan rideg takarékoskosságot, ami gyöngítené és sértené Isten templomát. Kötelességeket és követelményeket találhatunk igéjében - a gyülekezet alázza meg magát, s bánkódják lelkében, mégsem kell kereszteteket ácsolnunk, s kötelességeket gyártanunk testünk sanyargatására, hogy alázatosak legyünk. Ez távol esik Isten szavától. {1T 205.2}

A nyomorúság ideje közvetlen előttünk áll. Akkor a könyörtelen szükség megköveteli Isten népétől az igénytelenséget - csak annyit enni, hogy éhen ne haljanak. De Isten előkészít minket erre az időre. Ezen a félelmetes napon ínségünk alkalmat ad Istennek, hogy elküldje erősítő hatalmát, s táplálja népét. Most viszont azt várja el, hogy kezünkkel dolgozzunk, mert az javunkra válik, és tegyünk félre aszerint, amint felvirágoztat, és vegyük ki részünket az igazság ügyének eltartásából. Ezt parancsolta meg azoknak, akiket nem hívott el kifejezetten igéjével és tanítással szolgálni, s idejüket arra szentelni, hogy hirdessék az élet és üdvösség útját. {1T 206.1}

A testi munkásoknak jól kell táplálkozni, hogy dolgozni tudjanak. Az igével és tanítással szolgálóknak is jól kell táplálkozni, mert Sátán és angyalai hadat viselnek ellenünk, hogy gyöngítsék őket. Amikor tehetik, pihentessék testüket és értelmüket a fárasztó munkától. Építsék fel erejüket tápláló, erősítő ételekkel, mert minden erejükre feltétlenül szükségük van. Láttam, hogy a legkevésbé sem dicsóíti Istent, ha népe közül bárki

előteremti magának a nyomorúság idejét. A nyomorúság ideje közvetlen Isten népe előtt áll, s ő fogja fölkészíteni őket a félelmetes összecsapásra. {1T 206.2}

Láttam, hogy disznóhústra vonatkozó nézeteitek ártalmatlanok lennének, ha magatoknak tartanátok őket. De ti főbenjáró kérdéssé tettétek ezt, és tetteitek félreérthetetlenül bizonyítják, hogy hisztek benne. Ha Isten elvárja népétől, hogy ne egyék disznóhúst, akkor meggyőzi őket erről. Ugyanolyan kész megmutatni becsületes gyermekeinek kötelességüket, mint olyan egyéneknek, akikre nem helyezte művének terhét. Ha a gyülekezet kötelessége abbahagyni a disznóhúsevést, Isten nemcsak két-három embernek fogja tudomására hozni. Meg fogja tanítani gyülekezetét kötelességére. Isten népet vezérel, nem itt-ott néhány különálló személyt, hogy az egyik ebben hisz, a másik meg abban. Isten angyalai nem hanyagolják el a rájuk bízott feladatot. A harmadik angyal elől jár, tisztítja a népet, és nekik vele kell haladniuk. Néhányan a népet vezető angyalok elé vágnak. Nekik azonban minden lépést meg kell tenniük visszafelé, és szelíden követniük, olyan ütemben, amint az angyalok vezetnek. {1T 206.3}

Láttam, hogy Isten angyalai nem vezetik gyorsabban népét, mint ahogyan be tudják fogadni, és a gyakorlatba ültetni a közölt, fontos igazságot. De néhány nyugtalan ember nehezíti saját életét. Mikor angyalok vezetik őket, kapkodva valami új után nyúlnak, Isten irányítása nélkül előre szaladnak, amivel zavart és vizsályt keltenek a nyájban. Nem szólnak, nem cselekszenek egyetértéssel a testülettel. Láttam, hogy késedelem nélkül oda kell térnetek, ahol készek lesztok elfogadni a vezetést, ahelyett, hogy ti kívánnátok vezetni. Mert ha nem, Sátán közbelép, és vezet az ő útjára, az ő tanácsa követésére. Némelyek figyelik merev nézeteiteket, az alázat jelének tekintve azokat. Pedig csalódnak. Mindketten csak a megbánni valókat gyűjtitek. {1T 207.1}

A. testvér! Természettől szűkkeblű, irigy vagy. Tizedet adsz a mentából, rutából, de hanyagolod a komolyabb dolgokat. Mikor a gazdag ifjú megkérdezte Jézustól, mit kell tennie, hogy elnyerje az örök életet, Jézus azt mondta neki: „Tartsd meg a parancsolatokat.” Az ifjú azt felelte, hogy megtartja. Jézus így szólt: „Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonedat, oszd ki a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; s jer, s kövess engem. Az ifjú e beszédet hallván, elméne megszomorodva; mert sok jószága volt.” Láttam, hogy némely nézeted helytelen. Isten takarékoskosságot vár el népétől, de ezt néhányan zsugorisáig nyújtották. Szeretném, ha igaz megvilágításban látnád ügyedet. Nincs meg benned az áldozathozatal Istennek kedves, igaz lelkülete. Másokat tartasz szemmel, másokat figyelsz, s ha nem térnek arra a merev útra, melyen jársz, semmit sem teszel értük. Lelketek elsorvad tévedéseitek mérgező leheletétől. Vakbuzgóság lelkülete él bennetek, ezt tévesztitek össze Isten Lelkével. A gonosz ámít titeket. Nem bírjátok elviselni az egyenes, metsző bizonyágtételt. Kedveled a sima beszédet de ha valaki a te hibáidat rója, máris fellázad az önérzeted. Nem alázod meg magadat. Tökéletesedned kell. Tetteid, lelkületed – láttam – tévedéseidnek és annak gyümölcse, hogy véleményedet s elgondolásodat másokra igyekszel erőltetni, és azok ellen szegezed, akiket Isten hívott el a munka mezejére. Mindketten túlléptétek a határt. {1T 207.2}

Láttam, hogy véleményed szerint ezt vagy amazt az Úr elhívta a munka mezejére, pedig fogalmad sincs róla. Nem tudsz a szívekben olvasni. Ha mélyen ittál volna a harmadik angyal üzenetének igazságából, nem vennél magadnak bátorságot kijelenteni, kit hívott el Isten, és kit nem. Ha valaki jól tud imádkozni, beszélni, az nem bizonyítja, hogy Isten elhívta. Mindenki hat környezetére, s hatásának Isten mellett kell kardoskodnia. A kérdés, vajon ez vagy az a testvér a lelkekért végzett munkára szentelje-e idejét, igen-igen fontos, s egyedül Isten határozhatja meg, ki végezze ezt a komoly hivatást? Az apostolok idején is voltak jó keresztények, akik gyönyörűen tudtak imádkozni, és világosan beszélni. Az apostolok – bár hatalmuk volt a tisztátalan lelkek fölött, s meg tudták gyógyítani a betegeket – nem merték maguk választani a szent munkára Isten szószólóit. A Szentlélek félreérthetetlen bizonyítékára vártak. Láttam, hogy Isten, választott szolgálóira hárítja a döntést, ki felel meg a szent hivatásnak. A gyülekezettel egyetértve a Szentlélek jele kíséretében nekik kell eldönteniük, ki menjen, és ki alkalmatlan. Láttam, hogy ha itt-ott néhány emberre lenne bízva a döntés, hogy ki megfelelő e magasztos hivatásra, az eredmény zavar és nyugtalanság lenne. {1T 208.1}

Isten többször utasított, hogy senkit se buzdítsunk a munka mezejére lépni félreérthetetlen bizonyíték nélkül, hogy elhívta őket. Isten nem akarja alkalmatlanokra bízni nyájának terhét. Akiket Isten elhív, azoknak komoly keresztény, kipróbált és alkalmasnak bizonyult, megbízható ítélőképességű embereknek kell lenniük, akik meg merik dorgálni a bűnt a szelídség lelkületével, és tudják, hogy mint kell táplálni a nyáját. Isten a szívbe lát, és tudja, kit válaszson. A. testvér és testvérnő dönthetnek az ügyben, de óriásit tévedhetnek. Itélőképességetek

tökéletlen, nem lehet döntő az ügyben. Láttam, hogy elhúzódtok a gyülekezettől, s ha folytatjátok, el fogtok szakadni, mert Isten utatokra bocsát, hogy megsínyljétek utatok követését. {1T 209.1}

Isten most meghív, hogy helyesbítsétek tévedéseket, vizsgáljátok meg indítékaitokat, s jöjjetek összhangba népével. (Mannsville, 1858. október 21.) {1T 209.2}

Mannsville, New York, {1T 209.3}

1858. október 21. {1T 209}